

มกราคม 2566

7 ม.ค. 2566 ทำบุญเลี้ยงพระฟังธรรมปีใหม่

เช้าพวกเรามาถวายจันทน์กันที่วิหารชั้นสองวัดโศการาม ต่างคนต่างเอาอาหารมาร่วมบุญกัน ส่วนที่เราจัดมาเป็นหลักจากร้านที่ปากน้ำหกอย่าง พระสงฆ์ 10 รูปสวดธาตุหกและเจริญพระพุทธมนต์ คำสอนอันเป็นสรรพมงคลสำหรับปีใหม่ 2566 นี้ เสร็จแล้วเรารับประทานอาหารร่วมกัน ก่อนที่จะถวายปัจจัยไทยธรรมแด่พระภิกษุสงฆ์ ท่านอาจารย์ปี ได้ให้สัมโมทนิยคถาสั้นๆก่อนให้พรเป็นภาษาบาลีว่า พวกเราโชคดีที่ได้เกิดมาเป็นมนุษย์ และเข้าถึงพระรัตนตรัย มีการให้ทานรักษาศีล ภาวนาเป็นปกติวิสัย ทั้งร่วมกันสร้างวัดวาอาราม โรงเรียน อาคารโรงพยาบาล มากมายหลากหลายแห่ง ทุกอย่างล้วนเป็นบุญกุศลที่ดี แม้วันนี้พวกเราก็ก็นำมาเริ่มปีใหม่ด้วยการทำบุญทำทานรักษาศีล เช่นการมอบของให้รพ. ปล่อยชีวิตปลา ปลดปล่อยจากการผูกมัดทรมาน ท่านว่าขอให้เราปล่อยความทุกข์ กิเลส ตัณหา ต่างๆ ไปพร้อมกับสายน้ำ ปล่อยไปพร้อมปลาพร้อมบุญให้หมดไปจากชีวิตเสียด้วย ปีนี้จะได้ไม่มีทุกข์ประสบสุขตลอดไป เสร็จแล้วท่านจึงให้พรและประพรมพระพุทธมนต์ให้พวกเราทุกคน เป็นการประเดิมก้าวแรกแห่งความสุขสงบสำเร็จสมหวังในปีนี้นะครับ กราบอนุโมทนาบุญกับพวกเรา กว่าห้าสิบชีวิตที่ร่วมทำบุญปีใหม่ด้วยกันนะครับ อนุโมทนา (ปัจจัยช่วงเช้านี้พวกเราพร้อมกันถวายจันทน์ ถวายปัจจัยไทยธรรม รวมสามหมื่นสามพันบาท)



มอบความสุขให้เด็ก ๆ ณ สถาบันการแพทย์จักรีนฤพดินทร์ ห้องโถงชั้นสอง พวกเรา
ร่วมกันนำของให้เช่นน้ำยาทำความสะอาด สบู่เหลว แชมพู นมผง ผ้าอ้อม ขนมห และตุ๊กตา
ไปมอบให้เด็ก ในแผนกกุมาร สถาบันการแพทย์จักรีนฤพดินทร์ บางพลี สมุทรปราการ



ไม่ว่าจะเป็นเด็กหรือไม่ ความเจ็บป่วยไม่อาจหนีพ้นได้ ยิ่งเด็ก ๆ ที่ต้องการความสุข
สนุกสนาน พอเจ็บป่วยก็เป็นทุกข์ งอแงไม่สบาย ของขวัญเล็กๆน้อยๆจากพวกเรา คงทำให้
หัวใจน้อยๆของเด็กๆเหล่านั้นคงมีความสุขบ้างไม่มากก็น้อยนะครับ เริ่มปีใหม่ปีนี้นักด้วย
การแบ่งปันความรัก ความห่วงใยให้เด็ก ๆ ที่ตกอยู่ในความทุกข์กันนะครับ

ปล่อยปลา ปล่อยชีวิตเป็นทาน ออกจากรพ.ก็พากันเอาปลาจากตลาดที่กำลังรอความตายมาเยื่อน นำมาปล่อยลงสู่
สายน้ำเย็นชุ่มฉ่ำใจอีกครั้ง ให้พวกเขาได้มีอิสระ ใช้ชีวิตอย่างมีความสุขในเขตอภัยทาน ณ ศาลาท่าน้ำ วัดตำหรุแห่งนี้ พวก
เรากว่าห้าสิบชีวิตช่วยกันปล่อยชีวิตพวกเขาสองร้อยกว่าชีวิตให้พ้นจากความตายและกลับมีความสุข สามารถกลับมาใช้ชีวิต
ในโลกใบนี้ร่วมกับพวกเราได้อีกครั้งหนึ่งนะครับ เห็นภาพเช่นนี้แล้วชื่นใจจริงๆครับ แสงอันอบอุ่นจากหัวใจดวงน้อยๆของ
พวกเราทุกคนร่วมกันฉายเปร่งประกายสว่างไสวไปทั่วศาลาน้อยๆแห่งนี้ แสงแห่งความสุขและความเมตตาจากใจ ครูจารย์
ท่านบอกว่าให้เราปล่อยกิเลส ตัณหา และความทุกข์ออกจากใจให้ไหลไปกับสายน้ำด้วย ปีใหม่นี้เราจึงพ้นจากทุกข์กายทุกข์ใจ
เริ่มต้นสร้างบุญกุศลกันอีกครั้ง กราบอนุโมทนาครับ



ปล่อยปูลูใจ ปีใหม่นี้เรามาปล่อยปูลูกันอีกครั้งที่บางปู สมุทรปราการ ผู้คนทำสับ

กว่าชีวิต ช่วยกันปลดปล่อยพันธนาการให้ปูลูน้อยสามร้อยกว่าชีวิต มีตายก่อนปล่อยสามสี่ตัว ขณะแก้มือออกจากแขนขาเจ้าปูลูน้อย พวกเจ้าปูลูน้อยดีใจและรีบก้าวออกไปรับชีวิตใหม่อีกครั้งหลังปลดเชือกที่ผูกมัดเขาไว้ ณ บางปูแห่งนี้ ที่มีทั้งอาหารและที่พักพร้อมมูล ใจเราก็อิ่มใจลูกผูกมัดพันธนาการไว้ด้วยความทุกข์ทั้งกายทั้งใจ จากกิเลส ตัณหา อุปาทาน สามเสี้ยนหลัก เป็นเชือกที่มองไม่อาจเห็น แต่ผูกมัดแน่นหนาอยากจะหลุดพ้นได้ คงมีพวกเราหลายท่านที่อาศัยสิ่งร่วมกันกระทำในวันนี้ ทำให้เชือกที่ผูกมัดเราไว้ขาดออกได้บ้าง แม้เพียงเล็กน้อยก็ยังดีนะครับ ปล่อยปูลู-กลับมาดูใจ-ปล่อยกายเขา-ปล่อยใจเรา....กราบ



อนโมทนาครับ...



ทานอาหาร-จับฉลากปีใหม่ เที่ยงเราจับประทานอาหารร่วมกัน เสริมก็ตัดเค้กวันเกิดเพื่อนๆที่เกิดในเดือนมกราคมนี้

สาม+หนึ่งท่าน 11-21-22-และ33 มค. หลังอิมสบายท้อง ก็ถึงเวลาจับฉลากกัน มีของเล็กๆน้อยๆ มอบให้กันเป็นที่ระลึก สำหรับสิ่งดีๆที่ผ่านไปและสิ่งที่ดีกว่ากำลังจะก้าวเข้ามาสู่ชีวิตในปีใหม่นี้ครับ



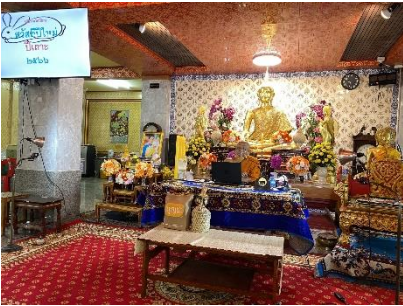
ปิดทริปปีใหม่ ดูใจที่เมืองโบราณ ก่อนจะลาจากกัน เรามานั่งสงบสติภาวนา ดูใจดูความสุขในใจด้วยการนั่งภาวนา

กันกว่าครึ่งชั่วโมง หลังจากนั้นภาวนา ท่านฐาเมตตาให้ข้อคิด ว่า - การหาความสงบในที่สงบอาจไม่ยากนักแต่การหาความสงบในที่ๆไม่สงบ ยากกว่า แต่ควรทำให้ได้ (วันนี้มีผู้คน นทท.มากขึ้นมาก ความสงบเหมือนสมัยยุคโควิดได้หายไปแล้ว)

พวกเราส่วนใหญ่ หลังมาทำบุญไหว้พระฟังธรรม ถวายจันทน์ ทำทาน ปล่อยชีวิตสัตว์ จิตใจล้วนมีความสุข แต่บางคนอาจหาสุขในใจไม่เจอ การได้มานั่งภาวนาสักพักอาจทำให้เกิดสติปัญญา มองเห็นความสุขในใจได้ชัดเจนขึ้น พวกเราส่วนใหญ่ทำบุญแล้วดีใจ แต่อยากให้พวกเราพัฒนาไปให้เข้าถึงคำสอนของพระพุทธองค์ คือทำบุญให้ใจดีใจดวงนี้ได้พัฒนาด้วยทาน-ศีล-ภาวนา ก้าวเดินตามอริยมรรค สู่ใจที่ดีกว่าเดิม สุขสงบยิ่งกว่าเดิม เพราะไม่เพียงแต่ความสงบจากใจที่ได้พัก แต่กลับสงบด้วยสติด้วยปัญญา อันเป็นจุดเริ่มแห่งการดับทุกข์นิรันดร์



8 ม.ค. 66 ธรรมะจากพระโฆษฐ์-สวัสตีปีกระต่าย



ก่อนเริ่มธรรมบรรยาย ท่านอาจารย์พานาสวตมนต์ทำวัตรเช้าและเจริญพระพุทธมนต์ถวายเป็นพระราชกุศลแต่พระองค์ภาคด้วยกันทุกคนครับ ธรรมะบรรยายครั้งแรกของปี 66 เรื่อง "สวัสตีปีกระต่าย" ปีนี้2566 เป็นปีกระต่ายทอง ท่านจึงเอาเรื่องกระต่ายในพระพุทธศาสนา มาสอนให้พวกเราฟัง ก่อนจะสอนเรื่องกระต่าย ท่านสอนเรื่องคำว่า"สวัสตี" ที่เริ่มใช้มาตั้งแต่สมัยสุโขทัย-มีอยู่ในไตรภูมิพระร่วง แปลว่า-การดำรงอยู่ในภาวะที่ดี -ความโชคดี ความสำเร็จ มั่งคั่งร่ำรวย สุข- ต่อมาจอมพล ป.

นำมาใช้เป็นคำทักทายสำหรับประชาชนคนไทยตั้งแต่ พ.ศ.2476

1.-ทุททุกายชาดก - "กระต่ายตื่นตูม"

สมัยหนึ่งสาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า ขึ้นชมในข้อวัตรของเดียรถีย์ว่าดีมีประโยชน์ต่อการปฏิบัติธรรม พระพุทธองค์จึงตรัสเรื่องกระต่ายตื่นตูมให้บรรดาสาวกฟัง ว่าฝูงกระต่ายที่อยู่ใต้ต้นตาล วันหนึ่งผลมะตูมตกลงบนใบตาลเหนือหัวกระต่ายที่นอนอยู่ กระต่ายตกใจวิ่งไปตะโกนร้องว่าฟ้าถล่ม จนทำให้สัตว์ป่าต่างวิ่งหนีไปทางทะเล ราชสีห์ออกมาขวางไม่ให้สัตว์ทั้งหลายตกทะเลและสืบสาเหตุจนทราบว่า เป็นเพราะกระต่ายตื่นตูมคิดไปเอง

วัตรเดียรถีย์ 4 แบบ 1. ตปัสส์วัตร-สร้างตะบะเช่นเปลือยกาย 2. ลูขวัตร (วัตรในการเสerahหมอง) เช่นไม่อาบน้ำ 3. เซกขฉวัตร (วัตรในความเป็นผู้รังเกียจ)เช่นเดินช้าๆ เอาผ้าปิดจมูก กลัวทำร้ายเชื้อโรค 4. ปวิวิตตวัตร (วัตรในความเป็นผู้สงัด) หนีไปอยู่ในป่าไม่พบผู้คน

ข้อวัตรทั้ง4 พระพุทธเจ้าทำมาแล้ว และทราบว่าไม่มีสาระไม่มีประโยชน์ใดๆ

สรุป "คนเหล่านี้ เป็นปราชญ์ สมบูรณ์ด้วย ศีล สมาธิ ปัญญา ยินดีในความสงบ เว้นการทำชั่ว คนเหล่านั้นจะไม่เชื่อผู้อื่นโดยง่าย"

2.-กระต่ายผู้สละชีวิต (สสปันชิตชาดก)

กาลหนึ่ง มีสี่สหายคือ กระต่าย นาก ลิงและจิ้งจอก ตั้งใจรักษาศีล ในวันพระ แต่ตกลงว่าจะต้องทำทานก่อน วันพระหนึ่งนากหาได้ปลา7ตัว ลิงได้ผลไม้ จิ้งจอก ได้เนื้อและนมส้ม ส่วนกระต่ายไม่มีวัตถุทานจึงอธิษฐานใช้เนื้อตนเองเป็นทาน ร้อนถึงพระอินทร์มาลงใจกระต่าย ก่อกองไฟให้เสร็จกระต่ายก็กระโดดลงกองไฟ ปรากฏว่าไม่ตาย พระอินทร์ ยกย่องกระต่ายโพธิสัตว์ จึงใส่รูปกระต่ายไว้บนดวงใจ ให้คนได้เห็นได้คิดถึงบารมีที่กระต่ายได้กระทำ

หลักธรรมประจำเดือน

1. กระบวนการพัฒนาการเรียนรู้ด้วยวิธีคิดแบบโยนิโสมนสิการ ทั้ง 10 วิธี

1. วิธีคิดแบบเหตุปัจจัย คือ การพิจารณาปัญหาฯ หาหนทางแก้ไขด้วยการค้นหาสาเหตุและผล ที่เกี่ยวพันกัน- ปฏิจจสมุปบาท*

2. วิธีคิดแบบแยกแยะส่วนประกอบ เป็นองค์ประกอบย่อยๆ เช่น ธาตุ-ขันธ

3. วิธีคิดแบบสามัญลักษณ์ คือ ความเป็นไปของสิ่งทั้งหลาย -ไตรลักษณ์

4. วิธีคิดแบบแก้ปัญหาคือ -แบบอริยสัจ4

5. วิธีคิดแบบบรรณธรรมสัมพันธ์ เป็นการคิดแบบสุตบุรุษ หรือสัปปุริสธรรม
6. วิธีคิดแบบคุณโทษ+ทางออก เป็นการมองสิ่งทั้งหลายตามความเป็นจริง
7. วิธีคิดแบบคุณค่าแท้และคุณค่าเทียม-ด้วยเหตุและผล
8. วิธีคิดแบบปลูกเร้าคุณธรรม-ตั้งใจทำความดี คุณธรรมๆ อยากเป็นคนดี
9. วิธีคิดแบบเป็นอยู่ในปัจจุบัน คิดตามแบบมหาสติปัญญาฐานสูตร
10. วิธีคิดแบบวิภังคชาต มองสิ่งต่างๆในหลาย ๆ มุมอย่างละเอียดรอบคอบ

แบบจำลองในการภาวนา

cc: สมเด็จพระพุทธโฆษาจารย์ (ป. อ. ปยุตฺโต)

10.ข้อนี้เป็นสิ่งสำคัญในการปฏิบัติภาวนา พิจารณาข้อบรรณธรรม ซึ่งสำหรับผู้ภาวนา ข้อ1-10 นับได้ว่าเป็นข้อเดียวกัน

2. ทานวัตถุ ๑๐ ได้แก่ ข้าว น้ำ ยาน ผ้า ดอกไม้ ของหอม เครื่องลูบไล้ เครื่องนอน เสนาสนะ เครื่องประทีป กราบระลึกในพระคุณครูบาอาจารย์ กราบอนุโมทนากับทุกๆท่านครับ



9 ม.ค. 65 มอบของขวัญให้แผนกกุมารรพ.สมเด็จพระปิ่นเกล้า

เช้าวันที่ 9 เดือน 1 ปี 23 มามอบของขวัญ ผ้าอ้อม ของใช้เด็กๆ น้ำยา สบู่ แชมพู นมผง ตั๊กตา ขนม ของเล่นๆ ให้กับแผนกกุมาร โรงพยาบาลสมเด็จพระปิ่นเกล้า กรมแพทย์ทหารเรือ โรงพยาบาลที่เราถือกำเนิดเกิดมา เรียนจบก็เข้ามาทำงาน รับราชการมากกว่าสามสิบปี เราตั้งใจจะมามอบของขวัญต่างๆให้รพ.แห่งนี้ทุกๆปี ปีก่อนๆก็เป็นเครื่องมืออุปกรณ์การแพทย์ ทุนการศึกษา ห้องความดันลบ เวชภัณฑ์ต่างๆ ตอบแทนบุญคุณที่เราได้อยู่ทำงานมายาวนานจนเปรียบเหมือนบ้านที่สองของเราจริงๆ

10 ม.ค. 66 ติดตั้งฉากกันห้องน้ำ

ติดตั้งฉากกันห้องน้ำแล้วครับ เก็บงานสายไฟโถงด้านหน้าตามทีรพ.แจ้งมาแล้วครับ ส่วนพระประธานและพานพุ่มยังส่งไปไม่ได้ ฐานพระประธานและอาสนะสงฆ์ยังไม่เสร็จครับ



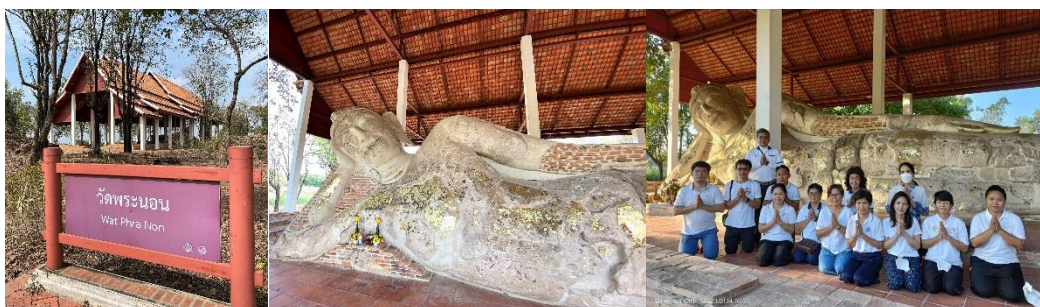
12 ม.ค. 66 เยี่ยมคุณอาปาน

คุณอาปานเข้ารพ.ป่วยมาสักพักแล้ว เราทราบเมื่อเดือนก่อน แต่ติดโควิดจึงไม่กล้าไปเยี่ยม วันนี้พี่ปู่มีเวลาพาไปกราบสวัสดีปีใหม่และให้กำลังใจกันหน่อย ระลึกในพระคุณคุณอาปานเสมอที่ได้ดูแลเราและคณะเป็นอย่างดีตลอดมา ทั้งเวลาไปออกหน่วยแพทย์ ไปช่วยภัยพิบัติ แจกของและสร้างวัดวาอารามต่างๆ เมื่อผ่านมามากต้องแวะพบปะทักทายท่านเสมอ กราบขออำนาจบุญกุศลที่พวกเราได้กระทำส่งให้คุณอาหายป่วย ไม่มีทุกขเวทนาทั้งกายและใจ มีความสุขกายสุขใจโดยเร็วครับ



14 ม.ค. 66 "ภาวนาสัจจร"

เราเริ่มภาวนาสัจจรครั้งที่ 1 ของปี 66 ปีนี้เริ่มด้วย ช่วงป่วย มาปฏิบัติภาวนาที่ วัดพระนอน เป็นการเตรียมตัวก่อนการเนสันชิก ในคืนวันพระวันนี้ครับ การที่เราต้องเตรียมตัวกันก่อนเพราะแต่ละท่าน อาจเก็บเอาอารมณ์ต่างๆ มากมาย ทั้งเรื่องครอบครัวเรื่องงานฯพมากับตัวด้วย จึงต้องปล่อยสิ่งตกค้างนั้นๆออกไปก่อนครับ ช่วงนี้ใครจะนั่ง จะเดิน จะเปลี่ยน อริยาบทใดก็ไม่เป็นไรครับ ใจเขาจะได้ปลดปล่อยความเครียดต่างๆ ออกไปก่อน



ช่วงที่สอง ช่วงเย็น เรามานั่งทำวัตรเย็น สวดมนต์ภาวนาต่อกันที่ ห้องกรรมฐานเล็กภายในวัดใหญ่ชัยมงคล ที่ๆเราเคยมาตั้งแต่เด็กๆ เคยขอทางวัดเปิดเป็นรร.สอนฝึกพูดสำหรับเด็กๆพิการปากแหว่งเพดานโหว่อยู่เกือบ 2 ปี และยังคงเคยมาอยู่ดูแลคุณแม่สินทรามาที่มาพักภาวนาอยู่กว่าสามเดือนครับ



เนสัจชิกภาวนา ณ เจดีย์ชัยมงคล- รอบสาม พวกเราเดินทางขึ้นไปภาวนาต่อกันบนองค์พระเจดีย์"ชัยมงคล"

นั่งภาวนา ไม่มีลุกไม่เดิน จนรุ่งเช้า ปีที่ผ่านมาเรามีหัวข้อภาวนาคือการมองเห็น เวทนาทางกาย (การปวดเจ็บ) แยกจากกาย-จากใจ "เหมือนเห็น แขนกผู้มาเยือน (เวทนา) นั่งอยู่หน้าบ้าน"แต่ปีนี้หัวข้อภาวนาอยู่ที่ การเรียนรู้-เข้าใจในเวทนาเปรียบเหมือน "เชิญแขกเข้ามานั่งในห้องรับแขกภายในบ้าน" ได้มีเวลาพูดคุยสนทนากับแขกให้รู้จักกันมากขึ้น คือการใช้ปัญญา พิจารณา เวทนานั้นๆ ตัวอย่างเช่น ครูจารย์บอกว่าให้พิจารณาว่าการเจ็บปวดเป็นที่ไหน ที่เนื้อ? ที่เอ็น? ที่กระดูก?หรือจะเป็นจากที่ใด? ถ้าเป็นเช่นนั้นจริง ทำไมเราขยับลุกหนีออกไปจึงไม่เจ็บต่อเนื่อง ทำไมเวลาเราตายแล้ว จึงไม่เจ็บปวด ความเจ็บปวด-เวทนานั้นจึงเป็นจาก.....? หรือเวทนานั้น เป็นเราจริงหรือ..... เพราะเมื่อเราหันกลับมาดูที่ใจ เวทนาก็ยังเป็นเวทนา กายก็ยังเป็นกาย ใจก็ยังเป็นใจอยู่ อย่างนั้น เวทนาคือ.....? ตัวอย่างการพิจารณาเวทนาอื่นๆ เช่น *การแยกธาตุเป็นธาตุสี่ การแยกชั้นเป็นชั้นห้า *การพิจารณาด้วยไตรลักษณ์ - อริยสัจสี่ *การสร้างแบบจำลองด้วยนิมิตต่างๆ เรื่องเหล่านี้เราอ่านฟังจากพ่อแม่ครูอาจารย์กันมามากมายแล้ว ส่วนใหญ่ก็เข้าใจได้ไม่ยาก แต่..การจะต้องกระทำด้วยใจ จริงๆนั้น อาจลำบากหน่อย! หัวข้อแรกของปีก่อน หลายคนทำได้บางคนทำยังไม่ได้ บางคนเคยได้บ้างก็ไม่เป็นไรครับ ค่อยๆทำกันไป ก้าวเดินไปด้วยกัน เป็นเพื่อนกัลยาณมิตรกัน ปีนี้หัวข้อ การภาวนาก็ไม่ยากที่จะเข้าใจ แต่ก็คงต้องให้กำลังความเพียรบ้าง トラบใดที่เรามีความรัก

ในการปฏิบัติภาวนา มีความเพียรกระทำอย่างต่อเนื่องไม่ย่อท้อไม่หยุดไม่ถอย พยายามตั้งใจมั่นย้อนดูใจของตนอยู่เสมอๆ และใช้ปัญญาพิจารณา เรียนรู้สิ่งที่เกิดในกายใจของเรา อย่างต่อเนื่อง สักวัน หัวข้อในการภาวนาของเรา คงเป็นแค่ จุดผ่านเล็กๆในการภาวนาของเรา นะครับ กราบอนุโมทนาทุกๆท่านครับ ขอให้พระธรรมคุ้มครอง



15 ม.ค.66 ตักบาตร วัดมเหยงคณ์

ออกจากเนชั่นชิกภาวนา ณ วัดใหญ่ชัยมงคลก็ไป ตักบาตร ฟังธรรม (ภาวนาให้เห็นของจริง ไม่ใช่คิดเอาเอง) และ กราบพระภาวนาเพชรคุณ วิ.(สุรศักดิ์ เขมรสี) ท่านเจ้าอาวาสวัดมเหยงคณ์



ปล่อยปลาปล่อยชีวิต

เสร็จจากการทำบุญปฏิบัติภาวนา ใส่บาตรพ่อแม่ครูอาจารย์แล้ว เราก็มาปล่อยปลาปล่อยชีวิต ให้โอกาสสัตว์เหล่านี้ ได้มีโอกาสเป็นอิสระ ใช้ชีวิตอย่างมีความสุขอีกครั้งหนึ่ง รับบุญกุศลจากที่เราปฏิบัติภาวนากันตลอดคืน

ปลาทั้งหลายมีทั้งปลาไหล ปลาหมอ ปลาดุกและปลาช่อน ขอให้ไปอยู่เป็นสุขตลอดชีวิตขยันะเจ้าปลาน้อย เสร็จแล้วก็รับประทานอาหารเช้าร่วมกันอย่างมีความสุข กราบอนุโมทนาทุกๆท่านครับ



วัดแม่นางปลื้ม

ไหว้พระทำบุญปิดทำนกิจกรรม ภาวนาสัจจ 1/66 สนทนาแลกเปลี่ยนผลการปฏิบัติกันเล็กน้อย ก่อนจากลา ประวัตติ วัดแม่นางปลื้ม แม่ปลื้มเป็นชาวบ้านอยู่ริมน้ำชานพระนครคนเดียว ไม่มีลูกหลาน วันหนึ่งสมเด็จพระนเรศวร(ทรง)พายเรือมาแต่พระองค์เดียว ท่ามกลางสายฝนเมื่อเสด็จมาถึงเห็น(ทอดพระเนตร)กระท่อมยังมีแสงตะเกียงอยู่ เวลานั้นคำอยู่ สมเด็จพระนเรศวรจึงได้(ทรง)แวะขึ้นมาในกระท่อมแม่นางปลื้มเห็น ชายฉกรรจ์เสื้อผ้าเปียกขึ้นมา จึงได้กล่าว เชื้อเชิญด้วยความมีน้ำใจ แต่พระองค์ท่านทรงเสียดังตามบุคลิกของนักรบชายชาติตรี แม่ปลื้มได้กล่าวเตือนว่า ลูกเอ๋ย เจ้าอย่าเสียดังนักละ เวลานี้ค่ามากแล้วเตียวพระเจ้าแผ่นดินท่านทรงได้ยินจะโกรธเอาพระองค์กลับตรัสด้วยเสียงอันดังขึ้นอีก ว่า ข้าอยากดื่มน้ำจันทน์ ข้าเปียกข้าหนาว อยากได้น้ำจันทน์ให้ร่างกายอบอุ่นพลันแม่ปลื้มยิ่งตกใจขึ้นมากอีก เพราะว่าวันนี้ เป็นวันพระ แม่ปลื้มได้กล่าวไว้ ถ้าจะดื่มจริงๆ เจ้าต้องสัญญาว่า ไม่ให้เรื่องแพร่หลายเตียวพระเจ้า แผ่นดินรู้ จะอันตราย พระ

นเรศวรรับปาก แม่ปลื้มจึงหยิบน้ำจันทน์ให้กิน(เสวย) สมเด็จพระนเรศวรได้ประทับค้างคืนที่บ้านของแม่ปลื้มเข้าได้เสด็จกลับวัง ต่อมาได้จัดขบวนมารับแม่ปลื้มไปเลี้ยงในวัง ด้วยความที่แม่ปลื้มเป็นคนมีเมตตา จงรักภักดีต่อพระมหากษัตริย์ หลังจากแม่ปลื้มเสียชีวิต สมเด็จพระนเรศวรจัดงานศพให้สมเกียรติ แล้วสมเด็จพระนเรศวรจึงสร้างวัดให้แม่ปลื้ม นามว่า “วัดแม่นางปลื้ม” พระประธานของที่นี่ คือ หลวงพ่อขาว ซึ่งสวยงามมาก



17 ม.ค. 66 วัดปากตัญญูดาราม ลูกนิมิตและใบเสมาถึงวัดเรียบร้อยแล้วครับ




17 ม.ค. 66 ชุดอาลัยคุณอาปานที่จากไป



คุณอาปาน (นิลปาน บุณนารมย์) ในใจของหลานคนนี้ เป็นญาติที่สนิทที่สุดท่านหนึ่งในชีวิต สมัยก่อนคุณพ่อคุณแม่มักจะมาเยี่ยมคุณพ่อของคุณอาปานที่บ้านอุดรดีดีดั่งเสมอๆ ผมเองก็ไม่ค่อยได้มาเพราะเรียนหนังสือและทำงานกิจกรรม หลังจากคุณอาปานจากไป ผมก็แวะเวียนมาเยี่ยมท่านบ้าง แต่ที่มีโอกาสได้ใกล้ชิดกันมากที่สุดครั้งแรกและประทับใจคุณอาปานนี้มาก ก็เมื่อผมได้มาออกหน่วยช่วยเหลือผู้เดือดร้อนจาก เหตุการณ์อุทกภัยและโคลนถล่มในจังหวัดอุดรดีดีดั่ง และได้มาพักตั้งฐานคณะทำงานกันอยู่ที่บ้านคุณอา ออกทำงานช่วยเหลือผู้ประสบภัยทุกๆวันตลอดสองสามสัปดาห์ จึงทำให้ได้พูดคุยและสนิทกันมากขึ้น

ต่อจากนั้น เวลาเรามีกิจกรรมใกล้ๆบ้านคุณอา ก็จะมาพักค้างคืนบ้าง เพียงแวะมาเยี่ยมบ้างเสมอๆ เช่น ตอนมาสร้างวัดที่จังหวัดสุโขทัย ลำปาง และน่าน บุณณะวัดวาอารามที่เชียงใหม่ เชียงราย เป็นต้น บางครั้งเวลาออกหน่วยแพทย์ขากลับผ่านมาก็นำทั้งคณะเป็นสิบๆคนมาพักและทานอาหารกับคุณอาทั้งสอง เสมอๆด้วย ทุกคนในคณะทำงานของเรา รักและเคารพคุณอาปานมาก เพราะท่านพูดคุยเป็นกันเองกับพวกเราทุกๆ คน มีอาหารอร่อยๆ มีที่นอนอบอุ่นสบายๆให้กับอาสาสมัครที่เพิ่งเสร็จจากการทำงานหนักมากัน จึงนับว่าที่บ้านคุณอาเป็นเหมือนสวรรค์ของพวกเราจริงๆ คุณอาปานและคุณอาอ้อยภรรยา ลูกๆและทุกๆที่บ้านให้ความเป็นกันเองกับเราและชาวคณะมูลนิธิดวงแก้วตลอดมา จนทำให้ทุกคนคิดเสมือนว่าท่านทั้งสองเป็นญาติผู้ใหญ่ของพวกเราจริงๆ

ปลายปีที่แล้วเดือนธันวาคมได้พูดคุยกับท่าน ทราบข่าวว่าท่านเป็นมะเร็งลำไส้ และได้รับการผ่าตัดเรียบร้อยแล้ว จึงตั้งใจจะมาเยี่ยมท่าน แต่ผมติดโควิดต้องพักรักษาตัวจึงไม่ได้ขึ้นมา ต่อมาช่วงปีใหม่ก็มีกิจกรรมทำบุญของมูลนิธิอีกหลายกิจกรรม เสร็จงานจึงได้มาเยี่ยมท่าน นำอาหารเสริมและพระพุทธรูปมามอบให้เป็นกำลังใจ และมีโอกาสได้พูดคุยกับท่านที่รพ.อุดรดีดีดั่งห้อง408 หลังคุยกันจึงทราบว่ามะเร็งได้กระจายไปมากแล้ว อาการท่านก็ไม่ดีเท่าไร แต่กำลังใจยังเต็มร้อย ยังพูดด้วยรอยยิ้มและติดตลกเหมือนเคย พยายามจะคุยเรื่องการรักษา แต่ท่านก็บอกว่าใครๆมาก็ให้ทำอย่างนั้นอย่างนี้ พอได้แล้ว

ท่านว่าท่านไม่ได้เจ็บปวดแต่อย่างใด ฟังแล้วพอเข้าใจได้ว่า ในใจลึกๆของท่านเข้าใจดีอยู่แล้วว่าท่านเป็นมาก แต่ไม่ยอมให้
ทุกคนเป็นห่วงท่าน “คุณอาปานที่ห่วงใยแต่ผู้อื่นแต่ไม่ยอมให้ใครๆต้องมากังวลและห่วงใยตน” หลังจากนั้นอีกไม่กี่วัน
หลังวันครูได้หนึ่งวัน คุณครูและคุณอาที่รักของเราทุกคนท่านนี้ก็จากพวกเราไปอย่างไม่มีวันกลับ พร้อมกับรอยยิ้มและความ
ทรงจำดีๆที่ประทับฝังอยู่ในใจของพวกเรามิเสื่อมเลือน 

ด้วยความรักความอาลัยและเคารพเสมอ
พล.ร.ต. นพ. ดร. ปิโยรส ปรียานนท์ รน.
เลขาธิการ มูลนิธิดวงแก้ว ในพระสังฆราชูปถัมภ์

19 -20 ม.ค. 66 ร่วมพิธีบำเพ็ญกุศลให้คุณอาปาน ณ วัดธรรมมาธิปไตย



24 ม.ค. 66 เตียงไฟฟ้า และเตียงเคลื่อนย้ายผู้ป่วย

จัดส่งไปที่ อาคาร 108 ปี หลวงตาพระมหาบัว รพ.บ้านไผ่แห่งใหม่แล้ว ขอนุโมทนาบุญผู้ร่วมเป็นเจ้าของทุกท่าน
นะครับ 12 ก.พ.66 นี้ มูลนิธิจัดพิธีมอบถวายอาคารแด่พระอาจารย์สุธรรม เจ้าอาวาสวัดป่าบ้านตาดเพื่อส่งมอบอาคารให้
ทาง รพ.บ้านไผ่โดยมีท่านปลัดกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุขเป็นผู้แทนรับมอบอาคาร เพื่อช่วยดูแลผู้ป่วยใน
พื้นที่และประชาชนต่อไปครับ กราบอนุโมทนาบุญ เพื่อนๆท่านใดว่าง เรียนเชิญร่วมพิธีนะครับ




เครื่องกรองน้ำ-ตู้เย็น ณ Vacharadham - วัชรธรรมสถาน

คุณสมศักดิ์ กรุณา มาเปลี่ยนเครื่องกรองน้ำให้ที่วัชรธรรมสถาน ให้เป็นที่เรียบร้อยแล้วครับ เมื่อช่วงตรุษจีนที่ผ่านมา
พร้อมกับคุณ Prapatchon Jariyapan กรุณา มอบ ตู้เย็นให้วัชรธรรมอีกหนึ่งเครื่องทดแทนเครื่องเก่าที่เพิ่งเสียไปหลังจาก
ใช้มาตั้งแต่ปี 2539 ครับ กราบอนุโมทนา ขอบุญกุศลนี้จงบันดาลให้ท่านจงประสบแต่ความสุขความเจริญทั้งทางโลกทาง
ธรรมตลอดไปครับ



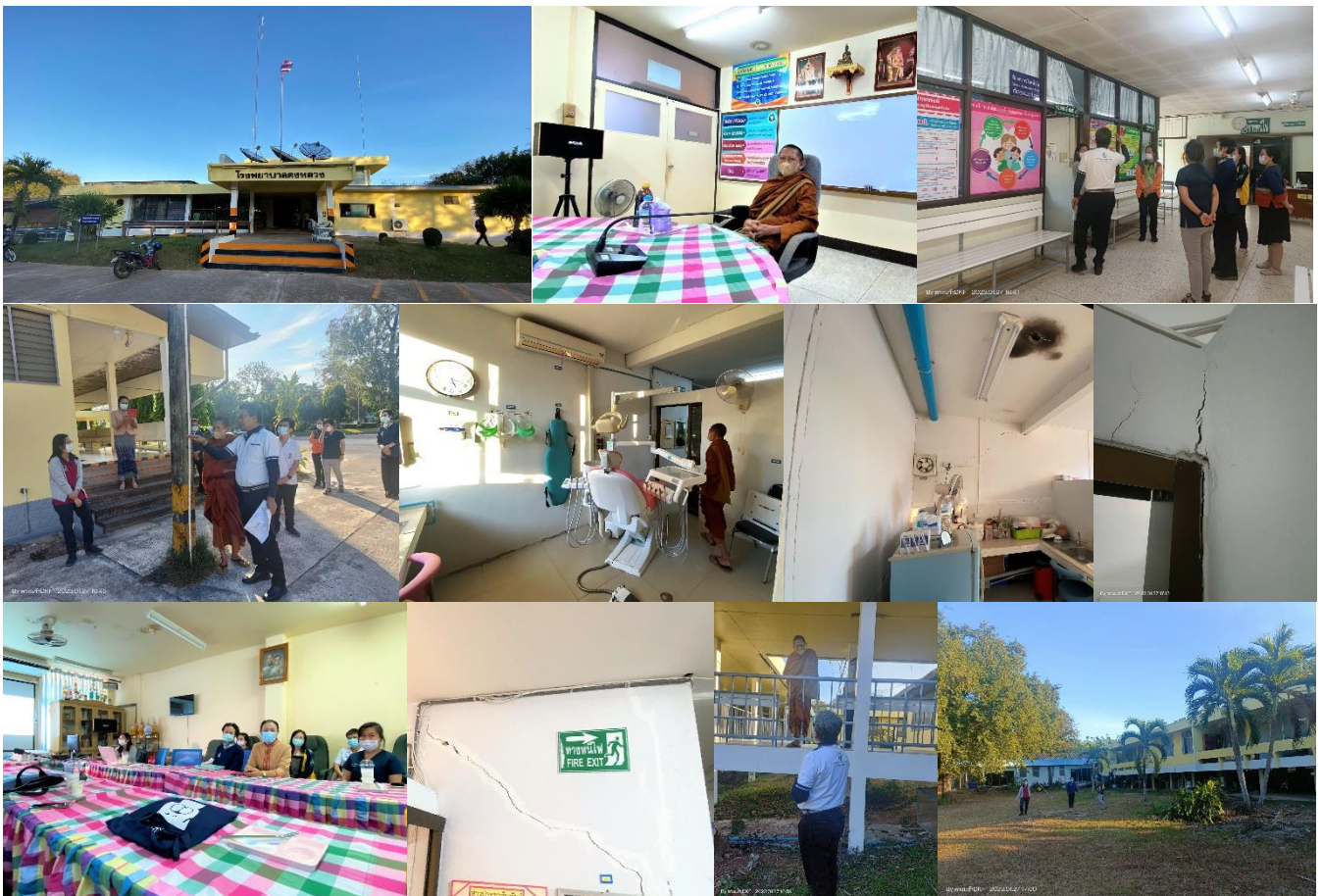


27 ม.ค.66 เยี่ยม รพ.ดงหลวง 

จากการที่ทางรพ.ดงหลวงขอสนับสนุนอาคารเพื่อพัฒนาการปฏิบัติงานการรักษาพยาบาลให้ดียิ่งขึ้นผ่านทางท่านอาจารย์แมว วัดพระพุทธรบาทดงหลวง เราจึงได้เดินทางไปดูสถานที่และรับฟังปัญหาอุปสรรคที่รพ.พร้อมท่านอาจารย์แมว

สรุปว่า รพ.ดงหลวงเป็นรพ.ขนาดเล็กได้รับงบประมาณไม่มากนัก ขณะนี้มีปัญหาเรื่อง 1. พื้นที่ในการดูแลรักษาผู้ป่วยเรื้อรัง 2. พื้นที่แผนกทันตกรรมที่ใช้อยู่ทรุดตัวลงจากการต่อขยายอาคารที่ไม่เหมาะสม ก่อเกิดอันตรายได้ 3. ห้องรับป่วยพิเศษแยกห้องมีจำนวนไม่เพียงพอ

เบื้องต้นจึงได้ปรึกษากับทางรพ.ว่าจะจัดสร้างอาคาร รองรับ 1. การดูแลผู้ป่วยเรื้อรัง-ห้องตรวจ,ห้องทำหัตถการ และเก็บของวัสดุครุภัณฑ์ 2. แผนกทันตกรรม-ย้ายที่ทำการมาทั้งแผนก มีทันตแพทย์ 4 และจนท.6 ท่าน และ 3.จัดสร้างห้องรับป่วยพิเศษให้ โดยจะช่วยกันออกแบบตามวัตถุประสงค์ให้เหมาะสมก่อนที่จะได้ดำเนินการต่อไปครับ พื้นที่ใช้สอยประมาณ 1000 ตรม.ได้ครับ



27 ม.ค.66 พระพุทธรบาทดงหลวง

ออกเดินทางแต่เช้าตีห้า มาถึงดงหลวง ก็เข้าไปเยี่ยมชม รพ.ดงหลวง พร้อมท่านอาจารย์แมว เสร็จปลั้วก็กลับมาพักที่วัดพระพุทธรบาทดงหลวง นั่งภาวนาตลอดคืน อากาศหนาวทีเดียว ประมาณ11-12องศาได้ครับ เข้าก็ออกเดินบิณฑบาตพร้อม

ท่านอาจารย์แมว กลับมาถวายจิ้งหรีดเสร็จ ก็เดินชมศาลาใหม่ที่กำลังสร้าง เราจึงกราบเรียนขอรับเป็นเจ้าภาพหลังคาครับ
ท่านอาจารย์เมตตาอนุญาตเราจึงได้กราบลาท่านอาจารย์ไปกราบพระธาตุพนมก่อนจะไปวัดป่าบ้านตาดครับ



28 ม.ค. 66 กราบเยี่ยมลป.เสน

กราบหลวงปู่เสน เพราะได้ทราบข่าวว่าท่านอาพาธ จึงไปกราบนมัสการท่าน ท่านว่าแข็งแรงดีแล้ว จึงถวายจตุปัจจัย
ไทยธรรมร่วมสร้างพระใหญ่กับท่าน ท่านบอกให้ทราบว่าประมาณเมษายนปีนี้ก็น่าจะแล้วเสร็จครับ เราจะได้มาชมกันนะครับ



ปล่อยปูล้อยชีวิต ซื้ปูจากตลาดไปปล่อยที่วัดป่าบุญญานุสรณ์ ให้เขาได้มีชีวิตเป็นอิสระอีกครั้งใกล้
พระพุทธศาสนาว่าร้อยชีวิต กราบอนุโมทนาครับ



29 ม.ค. 66 กราบระลึกพระคุณพ่อแม่ครูอาจารย์หลวงตาพระมหาบัวฯ

กราบระลึกในพระคุณพ่อแม่ครูบาอาจารย์หลวงตาพระมหาบัว ในวาระ12ปีของการจากไปขององค์ท่าน 28มค.นี้
ภวานาถวายที่กุฏิท่าน เข้าเข้ากราบรายงานเรื่อง พิธีมอบอาคาร 108ปี องค์หลวงตาพระมหาบัว ที่พวกเราช่วยกันสร้างบูชา
พระคุณองค์หลวงตา แต่ หลวงพ่อสุธรรมท่านเจ้าอาวาส สรุปล่าจะมีพิธีในวันอาทิตย์ที่ 12 ก.พ. 66นี้ ณ รพ.บ้านไผ่ จ.
ขอนแก่น โดยมีท่านปลัดกระทรวงสาธารณสุขมาเป็นประธานรับมอบอาคารจากท่านพระราชวชิรธรรมอาจารย์ (พระอาจารย์
สุธรรม สุธัมโม) เพื่อนๆท่านใดมีเวลา เรียนเชิญร่วมพิธี เพื่อเป็นการระลึกในพระคุณและบูชาพระคุณองค์หลวงตาบ้านตาด
พร้อมกันนะครับ กราบอนุโมทนา



ตรวจรับงานงวดสุดท้าย อาคาร108ปี

ตรวจรับงานงวดสุดท้าย อาคาร 108 ปี หลวงตาพระมหาบัว ญาณสัมปันโน รพ.บ้านไผ่ ขอนแก่น กำหนดจัดพิธีมอบให้รพ.บ้านไผ่โดยพระอาจารย์ สุธรรม วัดป่าบ้านตาด มีท่านปลัดสาธารณสุขเป็นผู้แทนรับมอบครับ เพื่อนๆ ท่านใดมีเวลากราบเรียนเชิญครับ



พระประธาน ๓ อาคาร 108 ปีฯ

พระประธานและพานพุ่ม มาถึง อาคาร 108 ปี หลวงตาพระมหาบัวฯ เรียบร้อยแล้วครับ กราบอนุโมทนาครับ



ทำฐานพระประธานและอาสนะใหม่

เนื่องจากฐานพระประธานและอาสนะท่านนายช่างทำไว้แต่เพียงส่งรูปมาให้ดูไม่เหมาะสม จึงเรียนปรึกษาช่างที่บ้านไผ่มาแก้ไขตัดแปลงซ่อมแซมให้เหมาะสมครับ อาจไม่ทันในพิธีมอบ 12 ก.พ.นี้ แต่ก็คงปรับแต่งให้พอใช้งานในพิธีได้ก่อนครับ ปัญหาอุปสรรคเกิดได้ แต่เกิดจากคนก็ต้องแก้ด้วยคนครับ กรรมทุกอย่างเกิดจากการกระทำ ผลก็ตามมาเสมอ

